

W., dnia 24 października 2018r.

sygn. akt OSD 75/18

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 24 października 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. W. L.

Sędziowie: r. pr. W. G. (sprawozdawca)

r.pr. B. C.

Protokolant: r.pr. K. J.

W sprawie z wniosku radcy prawnego M. K. o wyłączenie sędziego przewodniczącego E. Z. ze składu sądu orzekającego z uwagi na zdaniem wnioskodawcy zachowanie uwłaczające jego czci;

postanowił:

Działając w oparciu o treść art.41 par 2 kpk w zw z art.42 par 4 kpk oddalić wniosek.

Uzasadnienie

W dniu 24 października 2018 roku w trakcie rozprawy Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...), w sprawie z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców prawnych (...) o ukaranie radcy prawnego M. K., obwiniony złożył wniosek o wyłączenie ze składu orzekającego jej przewodniczącego radcy prawnego E. Z..

Radca prawny M. K. swój wniosek uzasadnił tym, że przewodnicząca składu orzekającego naruszyła jego cześć.

O powyższym wniosku przewodnicząca składu orzekającego telefonicznie powiadomiła Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) – radcę prawnego W. L., który przebywał wówczas w biurze (...) w Izbie.

Przewodniczący (...) przybył na salę rozpraw i po przyjęciu ustnego sprawozdania radcy prawnego E. Z. jako przewodniczącej składu orzekającego, a po opuszczeniu przez nią pokoju rozpraw i mając na względzie treść art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. 2017 r., poz. 1870) wydał zarządzenie o powołaniu składu sądu do rozpoznania wniosku zgłoszonego przez obwinionego radcy prawnego M. K. o wyłączenie przewodniczącego składu orzekającego sędziego - radcy prawnego E. Z..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Według relacji ustnej przewodniczącej składu orzekającego – radcy prawnego E. Z. – w trakcie gdy obwiniony personalnie zwrócił uwagę zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego na fakt niewłaściwego sformułowania wniosku o ukaranie, przewodnicząca w trakcie jego wystąpienia oświadczyła, że swoje uwagi ma kierować do Sądu, a nie do Rzecznika Dyscyplinarnego i wówczas obwiniony złożył wniosek o jej wyłączenie ze składu orzekającego oznajmiając, że została naruszona jego cześć.

Sąd badając wniosek zapoznał się z zapisem protokołu rozprawy, który brzmiał:

„W tym miejscu obwiniony wnosi o zwrot wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. W jego ocenie jest on obarczony błędem albowiem jak wskazał (...) nie jest możliwe wskazanej samej podstawy prawnej. Podtrzymywanie takiego wniosku powoduje, że nie mogę się bronić. Nie jestem w stanie ustosunkować się do wniosku. Wniosek przedstawiony przez Zastępcę Rzecznika jest zbyt ogólny abym mógł się do niego odnieść. Na tym etapie nie mam nic więcej do dodania.

Zastępca Rzecznika zwraca uwagę, iż w uzasadnieniu znajduje się opis czynu.

W ocenie Obwinionego (...) prawidłowo wskazał, że wskazane przez Zastępcę Rzecznika podstawy zbyt ogólne dlatego też w mojej ocenie wymaga się skonkretyzowania.

W tym miejscu Obwiniony wnosi o wyłączenie sędziego przewodniczącego albowiem jego zachowanie uwłacza jego czci.”.

Sąd zważył, że:

Zapis w protokole najprawdopodobniej nie jest ścisłym zapisem wypowiedzi tak Sądu jak i obwinionego.

Sąd uznał, że rozprawą kieruje Przewodniczący składu orzekającego i jako ten kierujący ma pełne prawo zwrócić uwagę, że obwiniony swoje wypowiedzi ma kierować do Sądu, a nie do Rzecznika Dyscyplinarnego i uznał jednocześnie, że zwrócenie takiej uwagi nie narusza niczyjej czci.

Jednocześnie Sąd uznał, że obwiniony mówiąc o naruszeniu jego czci przez przewodniczącą składu orzekającego, z uwagi na fakt zwrócenia mu uwagi, bardzo subiektywnie ocenił pojęcie naruszenia jego czci.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, że naruszenie czyjejsz czci może nastąpić jedynie poprzez bezprawność czynu, którego dopuściła się inna osoba wobec pokrzywdzonego.

Sąd rozpoznając wniosek radcy prawnego M. K. zdaje sobie sprawę, że w tym momencie winien przedstawić na dowód swoich twierdzeń nie tylko orzecznictwo sądowe ale też wskazać bibliografię ale zdaniem Sądu wnioskodawca jest radcą prawnym i na pewno zna tak orzecznictwo, a także całe piśmiennictwo i z tego powodu cytowanie obecnie tak orzecznictwa jak i piśmiennictwa słusznie mogło by być uznane przez niego jako naruszenie jego godności jako radcy prawnego nie znającego tego zagadnienia.

Art. 42 § 1 k.p.k. stanowi, że wyłączenie sędziego między innymi może nastąpić na wniosek strony. Z treści art. 41 § 1 k.p.k. wynika, że sędzia ulega wyłączeniu wówczas gdy istnieje okoliczność, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Zdaniem Sądu ani z wypowiedzi przewodniczącej składu orzekającego radcy prawnego E. Z., ani z jej zachowania na rozprawie, ani ze sposobu prowadzenia rozprawy, nie można wysnuć wniosku, że zaistniały uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności.

Sąd orzekając w niniejszej sprawie, mając na względzie powyższe ustalenia, zasadnie stwierdził, że wniosek radcy prawnego M. K. o wyłączenie przewodniczącej składu orzekającego – radcy prawnego E. Z. nie zasługuje na uwzględnienie i z tego powodu wnioski ten oddalił.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. 2017 r., poz. 1870) i uchwały o której mowa w ust. 3 tego artykułu.